

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalovanému: **Univerzita Karlova**, se sídlem Ovocný trh 560/5, Praha 1, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům Městského soudu v Praze v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 100/2024,

t a k t o :

Soudce Městského soudu v Praze JUDr. Ladislav Hejtmánek a soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Treschlová a JUDr. Hana Kadaňová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci žalobkyně vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 100/2024.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 7. 11. 2025 postoupeno Městským soudem v Praze (dále „městský soud“) podání žalobkyně obsahující námitku podjatosti ve věci výše uvedené.

[2] Žalobkyně namítá podjatost soudců městského soudu shora uvedených, kterou odůvodňuje tím, že jmenovaní soudci již rozhodovali ve věci sp. zn. 6 A 100/2024 o původní žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, přičemž se šestý senát odchýlil od předešlých závěrů obsažených v rozsudcích 17. a 18. senátu městského soudu a rozsudcích NSS, na které odkazuje; tím došlo k porušení zásady předvídatelnosti soudního rozhodnutí. Šestý senát městského soudu přitom neuvedl, proč se od dříve vyslovených závěrů odchýlil.

[3] Žalobkyně konstatuje, že si je vědoma § 8 odst. 1 s. ř. s., z něhož vyplývá, že důvodem vyloučení soudce není jeho rozhodovací činnost, nicméně je dle ní třeba zohlednit, zda soudce, který procesně přímo působil v předchozím soudním řízení v takovém kvalitativním a kvantitativním rozsahu, kdy již získal o věci povědomost té povahy, jež vyvolává ve svých důsledcích pochybnosti o jeho nestrannosti, je důvodem pro jeho vyloučení z rozhodování v téže věci v témže stupni s ohledem na právo na spravedlivý proces. K takovému vyloučení je dle žalobkyně rozumný důvod, pokud v původním řízení šestý senát v uvedeném složení vytvořil rozpor v judikatuře a zavdal pochybnost o nezávislosti soudců.

[4] Žalobkyně poukázala na nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 3. 2020, sp. zn. II. ÚS 4029/19, v němž je zdůrazněno, že akceptace a legitimita soudů v podmínkách právního státu nemůže být primárně založena na jejich mocenském působení, nýbrž na přesvědčivosti argumentace; nezávislost a nestrannost soudů a soudců by proto měla být vykládána tak, že předložené (alternativní) názory, pokud se s nimi neztotožní, mají co nejpřesvědčivěji vyvrátit, tedy překonat vlastní a kvalitnější argumentací.

[5] Jmenovaní soudci městského soudu k námitce shodně uvedli, že k účastníkům řízení ani k věci samé nemají poměr, který by zakládal důvody pro jejich vyloučení z rozhodování. Námitka dle jejich přesvědčení není založena na žádných objektivních důvodech, které by zpochybňovaly jejich nestrannost. Na projednávané věci nemají žádný právní ani jiný zájem, o věci nemají jiné poznatky než získané z úřední činnosti; žalobkyni neznají.

[6] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) platí, že *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[7] Ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti (důvody), z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudu nebo soudci a přikázána jinému soudu nebo soudci, je totiž vyhrazen pouze pro ojedinělé případy. Soudce může být vyloučen z projednání a rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16, nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, atp.). Takové důvody Nejvyšší správní soud neshledal.

[8] Žalobkyně ve své námitce podjatosti neuvedla, krom spekulací stran možného budoucího výsledku, žádné konkrétní skutečnosti, které by svědčily o vztahu označených soudců k věci či k účastníkům řízení, resp. které by zavdávaly pochybnost o jejich nepodjatosti. Zákon přitom výslovně stanoví, že postup soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech nemůže být důvodem podjatosti soudce (viz výše citovaný § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s.; srov. též např. usnesení NSS ze dne 18. 6. 2003, č. j. Nao 25/2003-47, č. 283/2004 Sb. NSS). Na tom nic nemění ani fakt, že soudci rozhodují (zpravidla po zrušení původního rozhodnutí kasačním soudem) v téže věci opakovaně; logicky, jsou tak i dostatečně a detailně s věcí obeznámeni.

[9] Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti, neodbornosti či nesprávnosti vedení řízení či o nedostatečnosti odůvodnění svého rozhodnutí. Zpochybňovat postup soudu jistě lze, k tomu však slouží opravné prostředky, jsou-li přípustné, nikoliv námitka podjatosti. Ke sjednocování judikatury krajských soudů slouží primárně kasační stížnost (§ 102 s. ř. s.).

pokračování

[10] Pokud se žalobkyně dovolává nálezů Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 4029/19, Nejvyšší správní soud podotýká, že podstata tohoto nálezů spočívá v povinnosti okresního soudu účastníkem předložené důkazy, jež mají jednoznačně potenci ovlivnit rozhodnutí soudu, provést a následně se s nimi vypořádat v odůvodnění meritorního rozhodnutí ve věci. Ústavní soud současně konstatoval, že samozřejmě nadále platí, že názory ostatních obecných soudů mimo instanční závaznost nejsou pro rozhodnutí okresního soudu formálně závazné, okresní soud se s nimi však musí vypořádat a své závěry musí řádně odůvodnit. Ústavní soud zde konstatoval, že absence jakéhokoliv vysvětlení odklonu od právních závěrů obsažených v rozhodnutích jiných soudů v obdobných věcech vedlo k porušení základního práva na soudní ochranu zaručeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; nicméně z uvedeného však nijak nevyplývá, že by takový postup soudu (nedostatečné odůvodnění či (ne)vymezení se proti odlišnému právnímu názoru) zavrhl důvod podjatosti, jak dovozuje žalobkyně.

[11] Nejvyšší správní soud s přihlédnutím ke shora uvedenému rozhodl, že žádný z jmenovaných soudců městského soudu není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u něj pod sp. zn. 6 A 100/2024.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu